



על אף הורבריט האלה מוכל  
לזהבין טעם פשוט  
למצוות ערבה ביום הזה על  
מי פנרג נביאים (סוביה מז),  
כפי ערבה אין בה לא טעם  
ולא רית, להורות אפיקלו אין  
בזו ח'ז' מצוות ומעשים טובים,  
הנה יאתה לנו ישועה מכמה  
מדת קל והומר ובמברואר, על  
כן אין מברכין עלייה אשר  
קדשו במצוינו, כי היא בא זה  
להורות אפיקלו ח'ז' אין בידינו  
מצוות ומעשים טובים כנ"ל.

جـ ٢٣٧٦٢ - جـ ٢٣٨٨١، حـ ٤

מאות ערבה בחושענו רהה שבזה  
חכמיינו ז"ל בערבה יותר ממכנין  
המינים. אף כי הוא נגד אותם שחקנים בזאת  
טעם וריזוח<sup>33</sup>. כי באמות מהז נידר זהו  
דביקות בני ישראל לה' יתברך. כי מאין בא  
חביבות בני אדם הלו. רק שבן ישראל  
נקראו בניים למקום<sup>34</sup>. ויש בבבל איש ישראל  
דביקות בה' אלקיהם<sup>35</sup> במו שבתוֹב (דברת ה' ח)  
ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולבם  
בר'. כתיב (שה"ש א, ב) ישקני מנשיקות בר'  
טובים דודיך מein. פירוש נשיקות כמו השקה  
במים שעל ידי שמתקבק לשורשו ונעשה  
טהורה. בן החורחה שנקראת מים<sup>36</sup> ניזון לפניו  
ישראל כמו שאומרים<sup>37</sup> חי עולם נטע  
בחוכינו. בחינת תזה שבבעל פה<sup>38</sup> שעוזא  
פלא גדול שחכמים יבולין לדחיסף על  
התורה. ודבריהם עוישים רושם בשמות במו  
שבתוֹב (תהלים נ, א לאן גוננו עלי. ועל זה  
נאמר (שה"ש א, ב) טובים דודיך מein<sup>39</sup> כי נסכים

בבל השנה מײַן. זהוֹא מצוֹת ומעשִׁים טוֹבִים  
שבני יִשְׂרָאֵל מסגָּלִין להקְבִּיה שויֶש לוֹ גַּחֲתָה  
רוֹחַ מְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא מְאוֹמוֹת. וּבְסֻדּוֹת  
מיַם<sup>ט</sup>. דְּעַבְּנֵן שְׁגָם בְּלֵי חֲמֻעָשִׁים רַק מַזְדָּךְ

ישראלי יותר מכל האומות. וזה נתרה בסוכות. וכן צדיק הנגיה כמו שבתבון לעיל. ובני ישראל שמחין יותר בנקוזה זו שנטבע בהם מצד הבריאה ממה שזובין על ידי מעשיהם. כי מה יכול לפעול מעשהם בשר ודם. וזה שבתוב טובים דודיך שבאה מהקב"ה מצד חלך ה' עמו (דברים לב, ט). ומה שזובין על ידי מעשינו בנו"ל:

וכתיב (ישעה לב, ב) אשריכם זורע על כל  
מיים משלחי רgel כו'. דמותה (תחלות  
אצ, א) אוד זרוע לעציק. ועמד כולם צדיקים  
(ישעה ס, כא). ויש נקודה פנימית כנ"ל בכל  
איש ישראל מצד הטבע כנ"ל. רק שמתגלה  
אחר הסרת החיזוניות זהה שבתוג (ישעה לב,  
כ) משלחי רgel כו'. ולכן אחר ראנש השנה  
ויום הכהנים מתגלה בחינת סובות כנ"ל.  
ובהושגנו הרבה בני ישראל שמחין בחינות  
ערבה דוקא אף בלי טעם וריח<sup>4</sup> כנ"ל:

יש להתבונן בעניין ערבה הניטלה בחור'ר בפני עצמה, שערבה אין בה לא טעם ולא דינה. ורומזות לאנשים שאין בהם לא תורה ולא מצוות, ובכל ימות החג הניטלה בצרוף ק שאר מינים שבולב היא כמו חלבנה שבסמן הקטודת, א"כ למה אנו גוטליין אותה בפני עצמה:

ונראה משומ שאו נפתח מקור בהירת ישראל  
שהיא למעלה מון הטעם. והיינו כי  
40 הוי' הוא יום כ'ו לבריאות העולם בב'ה  
באלול גמטריא של שם הו' ב'ה וב'ש,  
ובהו' ים ה'כ'ו והוא נגד י'ז שביו' ז  
שבשם שהוא ראשית המיציאות וראשית  
המחשבה. והוא מקור ישראל בסוד ישראל  
45 עלו במחשבה. ואז נרצה כל איש ישראל, כי

איך שיהי' ואעפ"כ ישראל הוא, וכך שתהעת  
בשא אובד, מ"מ עוד יבוא יום ויבואו האובדים  
או מAIRה המחשבה ה�יא מראשית אחרית,  
וז ע"כ המצוה או בערבה לבדה לرمוז על עגין  
זה. ובגמ' סוכה (מ"ג) מעשה פעם אחת חל  
шибיעי של ערבה להיות בשבת והביאו מרביות  
של ערבה מע"ש והניחום בעזורה והבירותים  
כבשומ תחת האבניים למחר הכירום עמי הארץ  
ושמטום מתחת האבניים והביאו הכהנים  
וזקפים בצד המזבח. נראה שכזונה הביאו  
מעשה זה להראות שגם עמי הארץ שאין בהם  
לא טעם ולא ריח הביאו טובת ביום זה  
ואהע"ג דאיינו לא חז מזלייהו חז שיום זה  
בא לקרב גם אותם לאביהם שבשמים, וממילא  
כמים הפנים אל פנים גתוערד או אצל ישראל  
עצם האהבה להיות לעם להשי' למעלה  
מהטעם, וכך שעדיין איינו מרגיש מתקות  
העבודה, וכך טרם שטעמו וראו כי טוב,  
גתוערד האהבה שאינה תלוי'. בדבר שאין  
לה בטילה עולמית:

**ג בטילה עולמית:**

8

נברח את ריש פניו ניברכו – כן יוסף  
מושפע ניקם אש אדרונות. יוסוף משליף – בflush שבקשו שלדים להזעס לער  
טיפות אקדר: נקם מעם ובקם מתחלה, אמרין לה: עול ומה דאית מפייך – דיזה.  
נקם ודאכיא מנורה של זונב, אמרו לו: אין לך של הרים? להלעט בון, אכלא  
על זהן פניות ומה דאית מפייך – דיזה, ולא קבל עליון. אמר ר' פינחס: נהג לו  
מקס שלש שנים, ולא קבל עליון – אמר: לא דרי שתקעתני לאלאני פעוט אחת,  
אלא שאכטיך פגע מה עשה לו, נהג אותו בעמוד של חרשים ותץ  
טופרים בו, והיה מזון ואוכל: ני, או, או, שתקעתני לבוראיין ניקם אש  
זרונות היה בן אחוזו של ר' יוסי והוא יונד אש ארידה, והיה רכב סוסה  
בשבטה. אזול קומי שריפה למקפלבא. אמר לה: תמי טפי דארקי מרי, ותמי  
טסך דארקי מזון: אמר לו: אם לך למקבייסו, קל וחומר לעשי רצונו! אמר  
וועפה אדים רצונו יוקד מטה? אמר לו: ואם לך לעשי רצונו, קל וחקד  
לו: וועפה אדים רצונו יוקד מטה? אמר לו: ואם לך לעשי רצונו, קל וחקד  
למקבייסו נבענו בו ניקרי קארס של ארבא. קלד וגיט בעצמו ארבע מיתות  
ביה דין: סקירה, פירפה, ערנו ווועק. מה עשה, מכיא קודת געטה קארץ גאנדר מה  
15 נפאה, ווערד מטעים ותאיקן גדר של אגדים. וועפה מרורה לפניה, מען את המרב  
באמצע, והזית הואר פחת נטעים מעתה האטבים. נעלם בקורסיה גונזק, גומטו  
האט וקסקה געטה געל לאט. געט מוש ערב געל עליון גדר וווער. געטום יוסי  
הן יונדו אש ארידה וראה הסחו פונחת קאריר, אמר: בflush קלה גאנדר מה

נְפָרָע - נַזְרֵבֶן